

lig. Bl.a. tænkes her på landbrugsområdet, hvor nyindstillingen til patentproblemer vil gøre en meget omhyggelig prøvning særlig værdifuld.

En hjemmel til – i tilfælde af ratifikation – at stille et sådant forslag fra dansk side må kunne findes i Centraliseringsprotokollens afsnit V, stk. 3, jfr. afsnit VI, og det bemærkes, at Den europæiske Patentmyndighed allerede har indgået en mere speciel ordning med den italienske patentmyndighed, jfr. Guidelines, B XII, 1 et seq.

Hvis det ikke menes, at et sådant forslag kan stilles i form af et krav fra dansk side, bør det overvejes at tilbyde den supplerende undersøgelse på frivillig basis, evt. formidlet gennem direktoratets serviceafdeling. Det skal tilføjes, at initiativet til en sådan ordning vel bør komme fra dansk side, men – med henvisning til Centraliseringsprotokollen – lige så vel kan komme fra Administrationsrådet for Den europæiske Patentmyndighed.

12. Forbehold.

Det fremgår af notatet, at man kun ønsker at udnytte forbeholdsmuligheden ifølge Fællesskabets Patentkonvention, artikel 89 (vedr. tvangslicens), mens man ikke ønsker at udnytte forbehold under artikel 88 (oversættelse af hele fællesskabspatentet til dansk) eller artikel 90 (vedr. domstolskompetence i ugyldighedssager).

Foreningen er af den opfattelse, at en oversættelse af fællesskabspatentet til dansk – på trods af de ovenfor påpegede mulige mangler ved oversættelserne – vil forbedre dansk erhvervslivs stilling på afgørende måde, og at dette hensyn bør veje tungere end den merudgift, som danske fællesskabspatentansøgere vil blive udsat for, hvis andre konventionslande skulle stille et lignende krav. Foreningen vil derfor anbefale, at der tages forbehold under artikel 88.

Lignende synspunkter kan anføres vedr. artikel 90. Netop domstolskompetencen og proceduren i ugyldighedssøgsmål og krænkelssøgsmål er spørgsmål, der afviger meget betydeligt fra det ene EF-land til det andet, og disse forhold er ikke færdigforhandlet. Det ses ikke at kunne gavne erhvervslivet, at Danmark undlader at tage et sådant forbehold, som man jo under alle omstæn-

digheder kan undlade at udnytte, hvis det skulle vise sig unødvendigt eller hvis ækvivalering af en eller anden art opnås.

13. Formaliteter

Det henstilles til overvejelse, om notatet ikke vil vinde i tydelighed, hvis sidste punktum i første afsnit på side 12 ændres til:

»Dette betyder, at et europæisk patent kun bliver gyldigt i Danmark, når oversættelsen indleveres inden en kort frist, efter at meddelelsen af det europæiske patent er besluttet.«

Det henstilles til overvejelse at ændre bisætningen i slutningen af § 45, stk. 2 i lovforslaget til at lyde:

»såfremt betingelserne i konventionens artikel 47 er opfyldt.«

Hermed undgås den misforståelse, at industriministeren skal træffe bestemmelse i enkelttilfælde.

C. Konklusion

I sine tidligere udtalelser til handelsministeriet og folketingets erhvervsudvalg har Patentagentforeningen bevidst undladt at tage stilling til spørgsmålet, om Danmark bør ratificere Den europæiske Patentkonvention eller Fællesskabets Patentkonvention, det være sig ud fra snævre patentagenterhvervsinteresser eller ud fra et forsøg på en helhedsvurdering.

Den væsentligste årsag har været den usikkerhed, hvormed en sådan vurdering var behæftet, men også en vis divergens blandt foreningens medlemmer om afvejningen af de forventelige fordele og ulemper.

I afsnit A ovenfor har foreningen tilstræbt at give en afbalanceret redegørelse for fordele og ulemper for de involverede parter baseret på det forøgede erfaringsmateriale, der nu står til rådighed. I afsnit B har foreningen fremsat sine synspunkter og ændringsforslag vedrørende lovforslagets indhold.

En væsentlig del af foreningens medlemmer mener, at der bør næres stor betænkelighed ved en dansk ratifikation af konventionerne og begrunder det med henvisning til følgende forhold, der kan tjene som grundlag for en afvejning af fordele og ulemper set ud fra et dansk synspunkt.